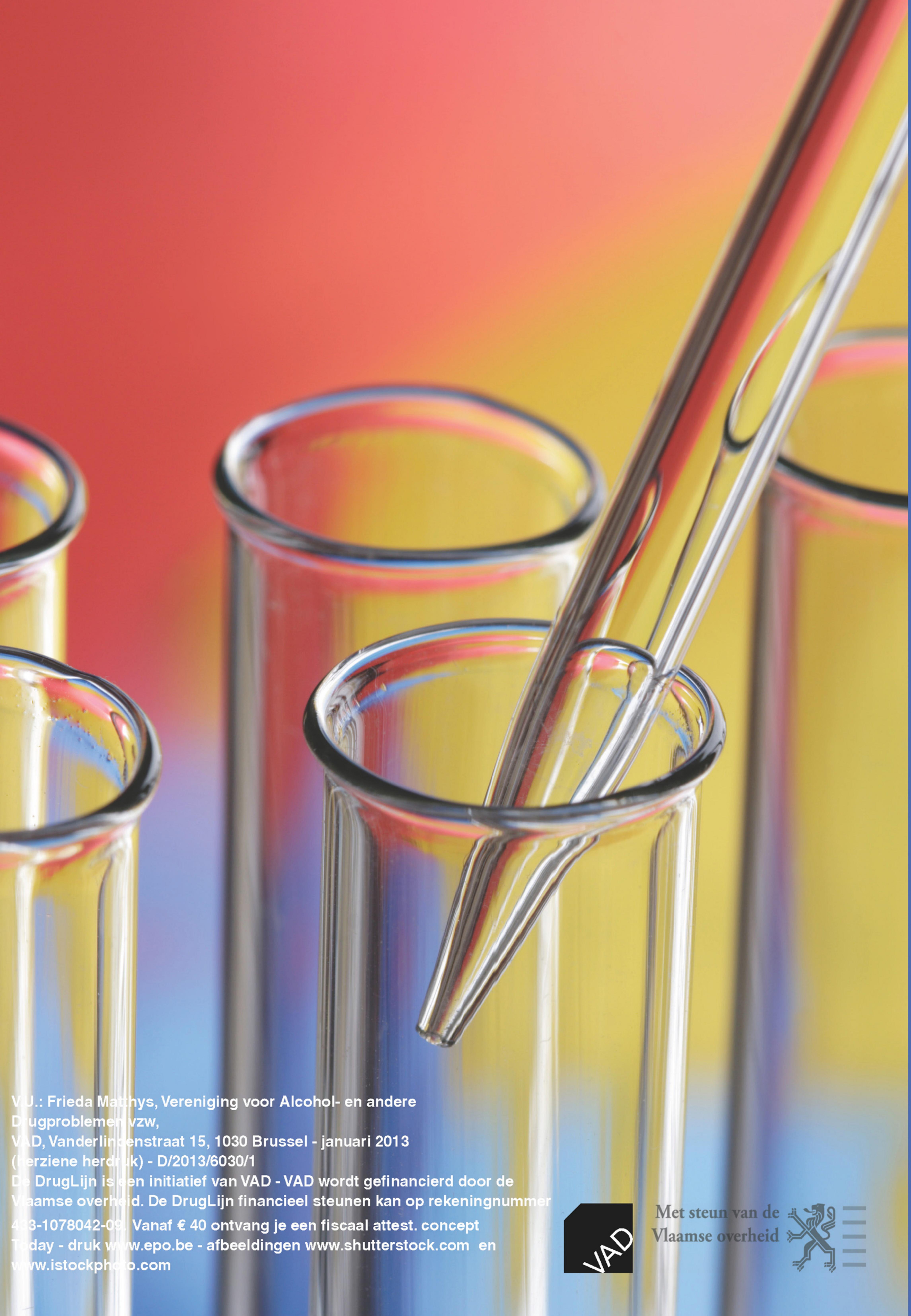

Drugs en urinetesting. Een folder voor ouders

dedruglijn

V.U.: Frieda Matthys, Vereniging voor Alcohol- en andere
Drugproblemen vzw,
VAD, Vanderlinenstraat 15, 1030 Brussel - januari 2013
(herziene herdruk) - D/2013/6030/1
De DrugLijn is een initiatief van VAD - VAD wordt gefinancierd door de
Vlaamse overheid. De DrugLijn financieel steunen kan op rekeningnummer
433-1078042-09. Vanaf € 40 ontvang je een fiscaal attest. concept
Today - druk www.epo.be - afbeeldingen www.shutterstock.com en
www.istockphoto.com

Met steun van de
Vlaamse overheid

Hoe werkt een urinetest?

Zowel een sneltest als een chromatografische test gaan op zoek naar afbraakstoffen van drugs in de urine. Het labo kan enkel sporen terugvinden van de drug of drugs waar uitdrukkelijk naar gevraagd en dus gericht naar gezocht wordt. Verwacht niet dat het labo ‘automatisch’ alle mogelijke drugssporen terugvindt.

Sommige sneltesten sporen de afbraakstoffen van één bepaalde drug of één bepaalde groep drugs op (bijvoorbeeld enkel cannabis). Andere zoeken tegelijk naar vier vaak voorkomende (soorten) drugs: cannabis, amfetamines (speed en xtc), cocaïne en opiaten (heroïne). Sommige drugs, zoals tripmiddelen (bijvoorbeeld LSD en paddenstoelen), GHB en ketamine, kan men niet opsporen met een sneltest. Dat kan enkel met een grondige labotest.

Welk resultaat kan een urinetest geven?

Een negatieve test geeft aan dat er geen sporen van drugs teruggevonden zijn. Een positieve urinetest geeft een eerste aanwijzing dat je kind in de voorbije periode een bepaalde drug gebruikt heeft. Toch kan je niet alles uit een urinetest afleiden.

Is een urinetest 100% betrouwbaar?

Bij het resultaat van een sneltest die je thuis uitvoert, kunnen een paar addertjes onder het gras zitten.

Als het resultaat positief is

De belangrijkste beperking van sommige sneltests is dat ze groepen van drugs opsporen. Een positief resultaat vertelt in dat geval niet welke drug iemand exact gebruikt heeft. Men weet alleen tot welke groep de drug behoort. Zo kunnen sommige zware pijnstillers een positief resultaat voor opiaten opleveren en de foutieve indruk wekken dat iemand heroïne gebruikt heeft. Een chromatografie sluit zo’n vals-positieve resultaten uit. Die test kan immers wel exact nagaan over welke drug het precies gaat.

Als het resultaat negatief is

Een negatieve sneltest is meestal betrouwbaar. Toch kan het uitzonderlijk gebeuren dat iemand die wel degelijk een bepaalde drug gebruikt heeft, een negatieve test aflegt. Dat kan bijvoorbeeld wanneer iemand minimale sporen van cannabis in de urine heeft, die onder de drempelwaarde van een sneltest liggen. De test geeft dan een negatief resultaat. Zo’n vals-negatief testresultaat is ook mogelijk als er geknoeid is met de urine: men gebruikt urine van iemand die clean is of voegt aan de urine stoffen toe om de test vervalsen.

De timing

Iemand kan trucjes toepassen die de drugssporen sneller uit het lichaam doen verdwijnen. De meeste drugs zijn trouwens maar enkele dagen opspoerbaar in de urine. Wanneer iemand bijvoorbeeld vier dagen geleden cocaïne gebruikt heeft, kunnen daar geen sporen meer van teruggevonden worden, noch met een sneltest, noch in een labo. Enkel cannabis is langer opspoerbaar.

Ik ken de resultaten, wat nu?

Positief of negatief, het resultaat van een urinetest is steeds een momentopname. Geen enkele test kan je 100% zekerheid geven dat je kind (n)ooit drugs gebruikt heeft. Het testresultaat is hoogstens een indicatie. Druggebruik doen stoppen of drugproblemen oplossen, louter door urinecontroles is een onrealistische verwachting.

Hoeveel wijzer ben ik bij een negatief resultaat?

Een negatieve test geeft aan dat je kind niet gebruikt heeft in de dagen net voor de test. Maar is het vertrouwen in je kind daarmee blindelings hersteld? Zijn alle zorgen dan van de baan? En wat als iemands gedrag en uiterlijk vermoedens blijft oproepen? Bovendien: hoe kan je weten of je kind binnen een half jaar niet zal gebruiken? Om daar zekerheid over te krijgen, zou je moeten overgaan tot een streng regime van continu testen. Hoelang hou je dat vol?

Wat vertelt een positief resultaat ?

Een positief resultaat bewijst dat je kind in de periode voor de test een bepaalde drug gebruikt heeft. Een labotest kan dan eventueel uitsluitsel brengen over welke drug het exact gaat. Maar geen van beide testen kan vertellen op welk tijdstip iemand exact gebruikt heeft, om hoeveel drugs het ging of hoe vaak en hoe lang iemand al gebruikt. Laat staan dat ze je wijzer maken over de redenen waarom je kind gebruikt(e).

Biedt een urinetest oplossingen bij druggebruik?

Blijf realistisch en stel geen te hoge verwachtingen. Een urinetest is geen wondermiddel of mirakeloplossing.

Met het testen van urine geef je een dubbelzinnige boodschap: je hoopt het vertrouwen in je kind te herstellen met een ‘motie van wantrouwen’, die een urinetest eigenlijk is. Soms bereik je daarmee het omgekeerde en neemt het wederzijdse wantrouwen alleen maar toe.

Kan een test druggebruik voorkomen?

Als aanpak om druggebruik te voorkomen of om te weten te komen of je kind met drugs experimenteert, voldoet de momentopname van een urinetest niet. Jongeren doen sowieso hard hun best om druggebruik voor hun ouders verborgen te houden. Dat doen ze vaak omdat ze de reactie van hun ouders moeilijk kunnen inschatten. Wanneer je je kind koste wat kost wil betrappen, dreig je ongewild in een kat-en-muisspel terecht te komen.

Praten wordt dan alsmaar moeilijker. Misschien gaat je kind nog meer achter je rug doen en krijg je op den duur nog minder zicht op waar je aan toe bent. Soms gaan jongeren erg ver om een positief plasje te ontlopen. Dat kan leiden tot gevaarlijke toestanden, experimenten, waarbij ze bijvoorbeeld online obscure middeltjes bestellen of op eigen houtje vochtafdrijvende medicatie slikken.

Kan een test een hulpmiddel zijn?

Opgroeiende jongeren hebben regels, afspraken en ook bijkorend toezicht nodig.

Wanneer je kind vroeger al problemen had met drugs, kan een urinetest helpen als ondersteunend controlemiddel en als deel van ruimere afspraken met je kind.

Urine testen zonder zijn of haar medeweten of onder dwang is af te raden. Het kan een negatieve invloed hebben op jullie relatie.

Is er een alternatief?

Praten over drugs

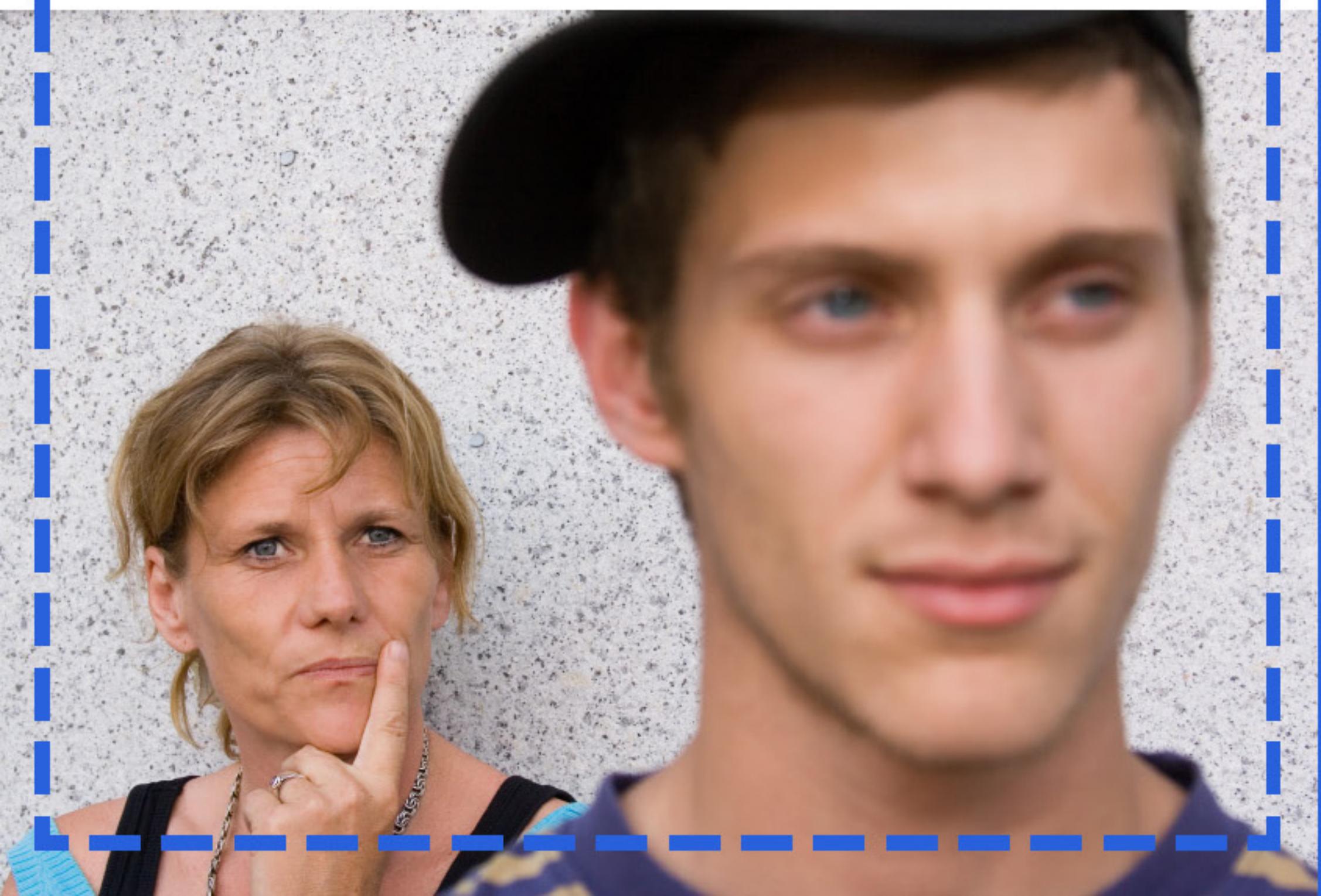
De beste manier om te weten te komen of je kind drugs gebruikt, is uit de mond van je zoon of dochter zelf. Dat klinkt logisch, maar is zelden vanzelfsprekend. Probeer daarom een open en eerlijk contact met je kind te houden. Door een goede verstandhouding kan je vaak veel meer duidelijkheid krijgen dan via allerlei omwegen.

Om over drugs te praten moet je overigens niet wachten tot er vermoedens of signalen zijn. Voorkomen is beter dan genezen en over drugs praten zal je kinderen echt niet op verkeerde ideeën brengen. Op www.druglijn.be vind je tips voor ouders over hoe je met je kind over drugs praat.

Praten over urinetesten

Als je overweegt je kind te testen, vertel hem of haar dan waarom. Maak duidelijk hoe bezorgd je bent of hoe hard je vertrouwen geschonden is. Niemand kan voorspellen in welke mate je zoon of dochter daar rekening mee zal houden, maar als je zwijgt, houdt je kind helemaal geen rekening met je standpunt of gevoelens.

Lukt het praten niet? Gaat je kind vaak over de schreef, is het niet vatbaar voor rede? Voel je je machteloos? Ook dan is de boodschap: probeer erover te praten. Maar blijf realistisch en denk ook aan jezelf en wat je zelf aankan. Doorbreek het taboe en zoek steun bij iemand die je vertrouwen waard is: je huisarts, een vriend(in), andere ouders, ... of contacteer De DrugLijn.

Wie vermoedt dat zijn kind drugs gebruikt, gaat op zoek naar duidelijkheid, bevestiging en houvast. Maar het is soms moeilijk om louter op basis van het uiterlijk of het gedrag af te leiden of je kind al dan niet gebruikt. Een urinetest lijkt dan een handige manier om uitsluitsel te krijgen. Sommige ouders weten dat hun kind drugs gebruikt heeft en gaan over tot urinetesten om te checken of hun kind daadwerkelijk met drugs gestopt is.

Dat je uit bezorgdheid en hopend op meer duidelijkheid naar een urinetest grijpt, is een begrijpelijke reflex. Toch is het de vraag of zo'n test een kant-en-klare oplossing biedt en volstaat om je vertrouwen te herstellen.

In deze folder vind je een antwoord op veel gestelde vragen over urinetesten. Drugs kunnen ook in bloed, speeksel, haar en zweet opgespoord worden. Toch is een urinetest tot op vandaag de eenvoudigste en meest gebruikte methode.

Hoe wordt urine getest?

Twee types urinetesten

Drugs opsporen gebeurt in eerste instantie met een sneltest. Die test ziet er uit als een zwangerschapstest. Een teststrookje dient in de urine gedompeld te worden; vervolgens is het afwachten of er streepjes verschijnen. Die dienen om na te gaan of de test werkt en om te zien of er sporen van drugs teruggevonden zijn. Een positief resultaat is een eerste aanwijzing van druggebruik.

Sneltesten zijn zonder voorschrijf verkrijgbaar bij de apotheker. Toch is het een goed idee om een urinecontrole via de huisarts te doen. Die stuurt de urine naar een medisch labo met kennis van zaken. Als de sneltest in het labo sporen van drugs aantoon, kan ter controle een chromatografische test uitgevoerd worden. Zo'n labotest is een stuk nauwkeuriger en levert de meest betrouwbare resultaten op.

De huisarts betrekken, heeft nog meer voordelen. Meestal is hij of zij een vertrouwenspersoon die het gezin vrij goed kent. Een arts heeft ook beroepsgeheim. Je kan dus vrijuit met hem of haar praten over je vermoedens van druggebruik en hoe je je daarbij voelt.

Contacteer De DrugLijn

Voor alle vragen over drank, drugs, pillen en gokken.

Voor informatie, een eerste advies of voor adressen voor hulp en preventie.

Anoniem, objectief en zonder te oordelen of veroordelen.

Bel 078 15 10 20

- ma-vr: 10-20 u. (niet op feestdagen)
- vanaf een vast toestel bel je aan voordeeltarief

Neem contact via www.druglijn.be

- stel je vraag via mail, Skype of chat
- je krijgt steeds een persoonlijk antwoord

